

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/266/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206850
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8812206850.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1./ A. B., nar. X.X.XXXX a 2./ C. B., nar. X.X.XXXX, obaja bytom D. XXX, okr. Vranov nad Topľou o zaplatenie 7.157,12 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná v 1./rade a žalovaný v 2./ rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.021,05 eur, a to v splátkach po 70 eur mesačne, pričom každá splátka bude splatná vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. V prípade omeškania čo aj len s jednou splátkou sa stane splatným celý zvyšok neuhradeného dlhu.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému v 1./ a 2./ rade nárok na spoločnú a nerozdielnu náhradu trov konania v rozsahu 12,28 %. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.8.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 7.157,12 eur s 11,79 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.136,43 eur od 1.6.2012 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2199956 1 04 bola so žalovanými uzavretá Zmluva o mimoriadnom úvere zo dňa 4.10.2007, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 8.298,48 eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,79 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 50,29 eur a do nasporenia 40% cieľovej sumy vkladať na účet Zmluvy o stavebnom sporení a zúčtovaní účtu mimoriadneho medziúveru s účtom stavebného sporenia splácať stavebný úver vrátane úrokov 4,70 % ročne mesačnými splátkami vo výške 75,95 eur. Nakoľko si žalovaní neplnili zmluvné povinnosti, boli navrhovateľom upomínaní a upozorňovaní na riadne a včasné uhrádzanie splátok a vkladov. Žalovaní na základe upomienok v poskytnutej lehote nedoplatili dlžné splátky. Z dôvodu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti žalovanými omeškaním v splácaní, odstúpil žalobca dňa 15.5.2012 v súlade s čl. VI. A VII. Úverovej zmluvy od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a vyzval žalovaných na okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v 7-dňovej lehote. Žalovaní finančné prostriedky v danej lehote nevrátili. Zostatok pohľadávky ku dňu 31.5.2012 predstavuje čiastku 7.157,12 eur s 11,79 % úrokom z omeškania ročne od 1.6.2012 z istiny vo výške 7.136,43 eur.

3. V predmetnej veci rozhodol súd platobným rozkazom zo dňa 11.3.2013, č. k. 10C/266/2012-22. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/56/2016 bola rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 24.7.2017, č. k. 3C/56/2016-40 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.5.2018, č. k. 24Co/160/2017-81 povolená obnova konania vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10C/266/2012 a zároveň súd odložil vykonateľnosť platobného rozkazu zo dňa 11.3.2013, č. k. 10C/266/2012-22.

4. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil. Vo svojich vyjadreniach k žalobe uviedol, že úverové prostriedky boli vyplatené v 2 splátkach, a to dňa 11.10.2007 vo výške 6.638,78 eur a dňa 02.07.2009 vo výške 1.526,92 eur, pričom v zmysle čl. II. zmluvy o úvere, poplatok za mimoriadny medziúver a biankozmenku sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov, teda o sumu 116,18 eur a 16,60 eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,79 % p. a. mesačnými splátkami po 50,29 eur a do nasporenia 40 % cieľovej sumy zároveň vkladať na účet sporenia mesačné vklady po 41,49 eur. Žalobca si dovoľuje uviesť, že žalovaní pred podpisom úverovej zmluvy nemali u žalobcu nasporené žiadne prostriedky, až po poskytnutí úveru boli povinní vkladať na súbežné konto sporenia č. 2199956 1 04 mesačné vklady vo výške 41,49 eur, čím kumulovali prostriedky na istinu. V tejto súvislosti si žalobca dovoľuje upriamiť pozornosť na podstatu medziúveru. Veriteľ, ako stavebná sporiteľňa, poskytuje svojim klientom produkt stavebného sporenia, pričom po pridelení cieľovej sumy, t. j. po niekoľkých rokoch sporenia a splnení určitých podmienok, vznikne klientovi nárok na výhodný stavebný úver. Pokiaľ má však klient záujem získať peňažné prostriedky skôr ako mu vznikne nárok na stavebný úver, má možnosť využiť tzv. medziúver. Vo fáze medziúveru má dlžník dva oddelené účty (účet medziúveru a účet stavebného sporenia, pričom na účet medziúveru platí úroky z poskytnutej sumy a na účet stavebného sporenia poukazuje vklady a v prospech tohto účtu sa mu pripisujú kreditné úroky z vkladov, čo je v zmysle článku II., úverovej zmluvy úroková sadzba vkladov na účte sporenia 2,00 % ročne. Ide tu teda o veľmi špecifický produkt, kedy na jednej strane v medziobdobí (do splnenia nároku na stavebný úver, t. j. do dňa pridelenia cieľovej sumy) dlžník spláca na účte medziúveru úroky z medziúveru, ale na druhej strane nahotovuje peňažné prostriedky na účte stavebného sporenia a v konečnom dôsledku mu ku dňu pridelenia cieľovej sumy ponížia nesplatenú časť medziúveru. Dohoda o tomto spôsobe splácania medziúveru sa týka hlavného predmetu plnenia zmluvy o úvere. Zmluvná úprava žalobcu je limitovaná právnou úpravou, tak aby došlo ku garantovaniu účelového použitia finančných prostriedkov a aj spôsobu poskytovania finančných prostriedkov za výhodnejších podmienok. Do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali splácať 6,79 % p. a. úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 50,29 eur. Žalovaný v 1/ rade sa zároveň zaviazal vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 41,49 eur. To znamená, že žalovaní sa zaviazali na konto mimoriadneho medziúveru do doby pridelenia cieľovej sumy splácať len úroky a popri tom na konto sporenia vkladať mesačné vklady s tým, že po pridelení cieľovej sumy sa medziúver zmení na stavebný úver s výhodnejším úročením. Argumentácia žalovaných prednesená na pojednávaní, že od žalobcu im boli poukázané úverové prostriedky len v sume 4 979,08 eur sú zavádzajúce, nepravdivé a nepreukázané. Žalobca v prílohe tohto podania predkladá bankový clearing ako doklad o vyplatených úverových prostriedkoch, ktoré boli vyplatené do E. E., A. na č. účtu 0561209728, ktorej majiteľom bola A. B.. Žalobca v zmysle požiadavky súdu predkladá v prílohe rozpis účtovaných poplatkov, ktoré celkovo predstavujú 295,75 eur, ďalej predkladá výpis vkladov na medziúvere do 17.5.2012, ktoré predstavujú sumu 2 236,72 eur, výpis vkladov po odstúpení od zmluvy, ktoré predstavujú 1 565,00 EUR, pričom v medziobdobí od odstúpenia do 1. vkladu dňa 18.6.2015 neboli vykonané žiadne vklady. K otázke ohľadom započítania pohľadávky v sume 154,13 eur zo dňa 4.6.2010, v sume 197,79 eur zo dňa 15.11.2010 a v sume 201,09 eur zo dňa 20.9.2011 si žalobca dovoľuje uviesť, že započítanie bolo vykonané v súlade s článkom XXIV. Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení, kedy má stavebná sporiteľňa v prípade nezaplatenia svojich splatných pohľadávok právo takto vzniknuté nároky uspokojiť zaťažením akéhokoľvek účtu stavebného sporiteľa a previesť z neho finančné prostriedky až do výšky zostatku na ňom. Vzhľadom k tomu, že žalovaní dlžníci napriek opakovanému upomínaniu dlh neuhradili, žalobca pristúpil k predmetnému započítaniu pohľadávky, čím boli jednotlivé nedoplatky na účte medziúveru vyrovnané. Žalobca v prílohe predkladá oznam o započítaní zo dňa 4.6.2010, zo dňa 15.11.2010 a zo dňa 20.9.2011, ktorým bola táto skutočnosť v relevantnom období oznámená dlžníkovi.

5. Žalovaní na pojednávaní dňa 22.6.2023 a 21.9.2023 uviedli, že si požičali od žalobcu 150.000 slovenských korún, čo v prepočte predstavuje sumu 4.979,08 eur, nie viac, ale nevedeli koľko mu vrátili. Žalovaní nárok, ktorý oni žiadajú neuznávajú, nakoľko oni uviedli, že im mali poskytnúť medziúver

250.000 slovenských korún, čo predstavuje sumu 8.298,48 eur, čo neseďí. Peniaze potrebovali na svadbu syna a opravovali aj dom. Žalovaný v 2/ rade ďalej uviedol, že brat žalovaného v 1/ rade - B. F. mal v E. E. niečo nasporené a zobral pôžičku. Nepamätá si to celkom presne, ale bola nejaká zmluva aj na brata žalovaného v 1/ rade na F., kedy zmluvu s nimi uzavrel pravdepodobne žalovaný v 1/ rade a peniaze zobral jeho brat. Podľa tvrdenia žalovaných im bolo poskytnutých len 150.000,- Sk, nie viac. Žalovaný v 2/ rade ďalej uviedol, že zarába okolo 720 eur v čistom a pracuje na Železnici Slovenskej republiky. Robí tam traťového robotníka. Manželka nikde nepracuje a nemá žiaden príjem. Majú dospelé deti. Výdavky majú mesačne 130 eur za elektriku a má tam niečo na splátky. Napokon si spomenuli že zo strany žalobcu im reálne naozaj bolo poskytnutých 250.000,- Sk. Jako ďalej uviedli, zobrali si televízor na splátky. Splácajú ho po 65 eur mesačne. Obaja zhodne navrhli úhradu dlžnej sumy v splátkach. Neskôr na ďalšom vytyčenom pojednávaní však žalovaní potvrdili, že pôvodne sa pomylili a zo strany žalobkyne im bolo požičaných 250.000 Sk (8.298,47 eur).

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobou, Zmluvou o úvere mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 2199956 9 05, Všeobecnými podmienkami žalobcu pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby, odstúpením od zmluvy, výpisom z účtu medziúveru a zistil tento skutkový stav veci:

7. Medzi žalobcom ako veriteľom, žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom, žalovaným v 2/ rade ako spoludlžníkom, došlo dňa 4.10.2007 k uzatvoreniu Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 2199956 9 05 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť medziúver vo výške 250.000,-Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod č. 2199956 1 04 vo výške cca 150.000,- Sk.

8. Podľa bodu II. zmluvy, výška úrokovej sadzby medziúveru je 6,79 % ročne.

9. V zmysle bodu II. Zmluvy, dlžník sa zaväzuje splatiť úver pravidelnými mesačným splátkami jednu sumou vo výške 1.250,-Sk.

10. V zmysle bodu VI. Zmluvy – ak je dlžník v omeškanií so splátkou úveru, resp. splátkou úrokov z medziúveru má veriteľ právo účtovať 3 % ročne úrok z omeškania pri stavebnom úvere a 5 % ročne úrok z omeškania pri mimoriadnom medziúvere nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zameškaných splátok.

11. Oznámením o odstúpení od zmluvy zo dňa 17.5.2012, žalobca zároveň vyzval žalovaných na úhradu poskytnutých úverových prostriedkov v sume 7.130,32 eur.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné

17. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaní v 1/, 2/ rade uzatvorili Zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere č. 2199956 9 05 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť medziúver vo výške 250.000,-Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod č. 2199956 1 04 vo výške cca 150.000,-Sk.

19. Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy so Všeobecnými podmienkami bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

20. Podľa § 53 ods. 4, písm. t) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

21. Z vykonaného dokazovania má súd za to, že z celkovej sumy poskytnutého úveru 250.000 Sk (8.298,47 eur) z tejto celkovej sumy úveru súd nárok žalobcu ponížil o nasledovné položky:
mínus 116,18 eur, ktorý si žalobca PSS účtovala ako poplatok za poskytnutie medziúveru.
mínus 16,60 eur, t.j. poplatok za biankozmenku pri poskytnutí medziúveru, ktorú G. vystavila.
mínus 295,75 eur, to boli všetky ostatné poplatky medziúveru, ktoré si G. zrážala.

Súd žiaden z týchto poplatkov nepriznal, pretože ich považuje za rozporný so spotrebiteľským právom (najmä § 53 ods. 4, písm. t) Občianskeho zákonníka – viď vyššie ods. 20 odôvodnenia), nakoľko za tieto poplatky nebola žalobcom poskytovaná žiadna reálna protihodnota. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru, poskytovanie úverov je bežnou bankovou činnosťou G., teda nejde o reálnu službu, ktorá má byť poskytnutá spotrebiteľom pri vyššie uvedených spočítaných úkonoch banky a ide tak len o umelé navýšenie si odmeny za poskytnuté peniaze. To isté platí aj pri vystavení biankozmenky, kedy v podstate išlo len o vlastné zabezpečenie si záväzku dlžníkov zo strany PSS, pričom aj za takýto úkon banky bol účtovaný žalovaným poplatok. Rovnako tak aj všetky ostatné poplatky, ktorými bol zaťažený účet medziúveru, ktoré vyčíslila PSS, napr. poplatok za vedenie účtu, poplatok za upomienku 18 eur je vo veľmi vysokej výške, poplatky za vymáhanie a rôzne takéto poplatky. Obdobnú prax konštatoval aj odvolací súd (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/94/2017).

22. Ďalej od výšky poskytnutej istiny úveru 8.298,47 eur súd odpočítal aj žalobcom vyčíslené vklady žalovaných, ktoré na konto medziúveru zaplatili po odstúpení od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ku ktorému zo strany žalobcu došlo dňa 17.5.2012. Žalobca predložil dôkazy o tom, že žalovaní jej platili aj po tomto dátume a súd nimi zaplatenú sumu po odstúpení 1.565 eur rovnako odpočítal od poskytnutej istiny.

23. Napokon súd od poskytnutej istiny odpočítal aj vklady z účtu stavebného sporenia a to 2.283,89 eur, ktoré súd započítal na pohľadávku žalobcu voči žalovaným. Ide o celkové vklady zo stavebného sporenia žalovaných, ktoré žalobca položkovite ako aj v súhrne v tejto sume vyčíslil na vyžiadanie súdu. Tieto vklady zároveň zahŕňajú aj jednotlivé zápočty, ktoré ešte v priebehu zmluvného vzťahu z účtu medziúveru činil žalobca žalovaným na ťarchu tohto stavebného sporenia a to sumu 154,13

eur zo 4.6.2010, ďalej sumu 197,78 eur z 15.11.2010 a 201,09 eur z 20.9.2011. Súd však započítal všetky vklady stavebného sporenia, ktoré zahŕňajú aj tieto jednotlivé zápočty. Ako vyplýva zo žalobcom predloženého účtu medziúveru účtu stavebného sporenia na predmetný účel malo byť 17.5.2012 preúčtovaných na účet medziúveru 1.637,42 eur, ale ako vyplýva z účtu ustúpeného medziúveru dňa 17.5.2012 malo byť preúčtovaných 1.823,12 eur ako čiastočné vyrovnanie medziúveru. Je tu tak rozpor v samotnom účtovníctve PSS, kde na účte stavebného sporenia je na preúčtovanie na účet medziúveru uvedená iná suma než je uvedená na účte odstúpeného medziúveru.

24. Je možné, že stavebná sporiteľňa na ťarchu tohto preúčtovania z účtu stavebného sporenia započítavala nejaké poplatky. K tomu súd uvádza, že žalobca súdu predložil výpis zrážaných poplatkov z účtu stavebného sporenia a to v celkovej sume 290,92 eur, ktoré mala zrážať už od 14.9.2007 až do 1.7.2023. Súd neakceptoval žiaden z týchto poplatkov, teda kompletnú sumu vkladov stavebného sporenia ako ich vyúčtovala sporiteľňa 2.283,89 eur započítal na dlh žalovaných a tak ponížil nárok žalobcu uplatnený žalobou voči nim. Rovnako ako vyššie uvedené poplatky súd neakceptoval ani zrážky žalobkyne na poplatky zrážané na účet stavebného sporenia. A to preto, že rovnako ako pri účte medziúveru išlo o poplatky, ktoré G. zrážala v rozpore so spotrebiteľským právom, napr. poplatky za vedenie účtu stavebného sporenia v čiastkach prevyšujúcich 12, niekde 14, niekde 16 eur, neskôr od roku 2013 síce jedoeurové poplatky, ale zrážané každý mesiac, rovnako tak za upomienky atď.. Išlo o poplatky, za ktoré reálne dodávateľ finančnej služby, teda žalobkyňa neposkytovala žiadne reálne služby žalovaným spotrebiteľom ale naopak, ich účtovanie bolo prevažne v prospech dodávateľa finančnej služby, t.j. žalobcu, preto na nich nemá nárok.

25. A okrem toho dňa 17.5.2012 žalobca odstúpil nielen od zmluvy o mimoriadnom medziúvere, ale rovnako aj od zmluvy o stavebnom úvere, keďže išlo o jednu jedinú zmluvu, ktorá obsahovala oba tieto zmluvné produkty, a to ako poskytnutie medziúveru, tak aj založenie účtu stavebného sporenia. Preto účtovanie akýchkoľvek poplatkov na účte stavebného sporenia po uvedenom dátume, teda po 17.5.2012 nemalo žiaden právny podklad zo strany sporiteľne, pričom sporiteľňa tieto poplatky zrejme účtuje dodnes, nakoľko ich vyčíslila ešte vo výpise k 1.7.2023.

26. K dobru žalobcu a na ťarchu žalovaných však súd žalobcovi priznal vklady žalovaných počas priebehu zmluvného vzťahu poskytnutého medziúveru a to v sume 2.236,72 eur, ktoré ako vklady medziúveru žalovaní zaplatili žalobcovi do jeho odstúpenia od zmluvy, teda do 17.5.2012. A to preto, že súd nezistil také neprijateľné ustanovenia zmluvy o mimoriadnom medziúvere, ktoré by mali spôsobiť časť úverovej zmluvy v časti poskytnutého medziúveru za bezúročnú a bezpoplatkovú. Teda v dobe splácania týchto vkladov na medziúver mala žalobkyňa aj nárok na dohodnutý úrok, ktorý bol dohodnutý vo výške 6,79 % a súd ho považuje za korektný, teda nie za rozporný s dobrými mravmi. Počas trvania tohto úverového vzťahu mimoriadneho medziúveru tak toto splácanie žalovaných bolo korektné a žalobkyňa mala nárok na započítavanie týchto platieb na dohodnutý úrok.

27. Čo však bolo zo strany žalobcu nekorektné, je to že nemá právo žiadať z poskytnutého medziúveru iba samotný úrok alebo teda všetky vklady započítavať iba na úrok a samotné nasporené prostriedky stavebného sporenia si bez ďalšieho ponechať. Preto súd tieto prostriedky stavebného sporenia nasporené žalovanými v sume 2.283,89 eur započítal na tento dlh na medziúver.

28. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 11,79 % ročne od 1.6.2012 do zaplatenia, teda po odstúpení od tejto zmluvy. I keď to žalobca neuviedol v žalobe, zrejme tento úrok vypočítal podľa článku VI. bod 4 Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, podľa ktorého pri omeškaní s viac ako dvoma splátkami zo strany dlžníkov má veriteľ právo účtovať si pri medziúvere úrok o 5 % ročne vyšší nad dohodnutú úrokovú sadzbu. Keďže úroková sadzba pri medziúvere bola dohodnutá 6,79 %, tak o 5% viac je 11,79 % ročne, ktoré žiadal žalobca v podanej žalobe. Súd takúto výšku úroku z omeškania ako aj samotnú dohodu o takomto úroku z omeškania v úverovej zmluve považuje za neprijateľnú podmienku a takto dohodnutú výšku úroku z omeškania považuje za rozpornú s dobrými mravmi, nakoľko v značnej miere prevyšujúcej výšku zákonného úroku z omeškania, preto súd tento úrok z omeškania, ktorý žiadala žalobkyňa v žalobe nepriznal. Súd v tomto kontexte konštatuje, že nemá právo moderovať výšku úroku z omeškania oproti žalobnému petitu, teda eventuálne ju ponížiť. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

29. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

30. Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné

prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

31. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

32. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ľarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal žalobcovi sumu istiny 4.021,05 eur a to na návrh žalovaných v splátkach po 70 eur mesačne, pričom každá splátka bude splatná vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. V prípade omeškania čo aj len s jednou splátkou sa stane splatným celý zvyšok neuhradeného dlhu a žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol. Týmto bude mať žalobkyňa skôr istotu vrátenia dlžnej sumy od žalovaných, než uplatnenie nároku jednorazovo, čo by mohlo viesť k neistej exekúcii vymoženiu dlhu od žalovaných. Nárok žalobkyne od žalovaných je o.i. „istený“ i tým, že v prípade omeškania čo aj len s jednou splátkou sa stane splatným celý zvyšok neuhradeného dlhu.

34. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

35. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Súd priznal v prevažnej miere úspešnej žalobkyňi oproti v prevažnej miere neúspešným žalovaným nárok na náhradu trov a to podľa miery úspechu v rozsahu 12,28 %. O samotnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.